

GESCHIEDENIS VAN RHOON EN VAN HET KASTEEL

1. Aan de derde Kruistocht, in 1189 begonnen onder de Duitse keizer Frederik Barbarossa nam ook deel ene Biggo van Duveland, een Zeeuw, die daarvoor de ridderslag en een stuk grond op Duiveland in Zeeland verwierf. Hij bouwde daar een "bemuyrde hofsteede", die hij ter herinnering aan zijn verblijf op het eiland Rhodos, "Roeden" of "Rooden" noemde.

Boudewijn van Duiveland, kanselier van Gelderland schrijft op 22 februari 1239: "Roeden is ghenaeamt naar een Ridders beghraven ende bemuyrde hofsteede, ghenaeamt het Sloet te Roeden, legghende in Zeelandt, alsoe die heeren van Roeden eertijds heeren sijn gheweest van Oost- ende West-Duivelandt ende van de dorpen, daer omtrent legghende".

Wat gebeurt er namelijk: Biggo's ridderhofstad in Zeeland gaat in een overstroming ten onder en dan koopt hij met "sijne neven" van Graaf Dirk VII van Holland op 21 januari 1199 het recht, een opkomende plaat in de Oude Maas onder Peydrecht (Pendrecht) te bedijken en daar een Ambachts-Heerlijkheid te stichten. Biggo's gedeelte was begrensd door de Werkersdijk, de Dorpsdijk en de Oud-Rhoonse dijk. Daar begon dus de historie van Rhoon.

Het verhaal van het in de biezten gevonden nest met zeven "getijgerde Brakjes", allen reuen, waarnaar de nieuwe Ambachts-Heerlijkheid de naam "Rheuen" kreeg, berust op fantasie.

2. Wat omvatte nu een Ambachts-Heerlijkheid ?

- 1) De lage jurisdictie, bestraffen van overtredingen, boeten tot "42 stuyvers"
- 2) De middelbare jurisdictie, het "daaglijks gerigt", het beslissen van burgerrechtelijke geschillen en de bestuurs-administratie.
- 3) De "heerlijke rechten", zoals het benoemen van de schout en de bode, het molen-recht, het tol- en veerrecht, het recht van aanwas (aanslibbing), jacht- en visrechten.

De Ambachtsheer had als leenman van de graaf een bondgenotenplicht: hij moest manschappen leveren.

Getuige bij de akte van 1199 was Hugo van Voorne, Burggraaf van Zeeland, die de belangrijke tol in Geervliet, waar 5 % van de waarde van de passerende goederen geheven werd, in beheer had. De Bernisse was een belangrijke handelsroute. De tol daar was belangrijker dan die van de heer van Rhoon op de Koedood tussen Rhoon en Pendrecht.

3. Biggo en "sijne neven" kregen ook het recht een kasteel of eene versterking te bouwen in hun Ambacht en waarschijnlijk gebeurde dit in de polder Nieuw-Rhoon begrensd door de Dorpsdijk, de Kerkklaan, de Molendijk en de Rijsdijk.

In een oorkonde van 1394 spreekt Jan van Arkel, een lastig leenman van de Hollandse graaf over "den ouden toerne op die Waele mit alre timmeringh ende hofsteede" en vond dit eerste kasteel van Rhoon, dat in het Achterbos van het huidige kasteel in de vijver lag, maar een vervallen zaakje.

Biggo werd opgevolgd in 1210 door zijn zoon Hendrik en die weer in 1240 door diens zoon Boudewijn I van Duveland van Rhoon.

Boudewijn was een belangrijk en machtig man en een trouwe bondgenoot van de Roomse-Koning, Graaf Willem II van Holland, die tegen de Westfriezen sneuvelde en opgevolgd werd door zijn zoon Floris V. Van Graaf Willem II kreeg Boudewijn in leen alle land onder Pendrecht "toten ambacht van Catendrecht."

In 1282 ruilt Boudewijn met zijn neef grond in Pendrecht tegen het "ambacht liggende int oude land van Duvelant" en verkreeg daarmee invloed in het Zeeuwse, het betwiste gebied tussen de graven van Holland en Vlaanderen. In deze twisten staat Boudewijn aan de Hollandse kant. Floris V wordt in 1296 vermoord nog voordat Boudewijn zijn beloning krijgt. Die krijgt hij pas van diens zoon Graaf Jan I in 1299 mede namens Jan van Avesnes, diens opvolger de eerste graaf uit het Henegouwse huis. Boudewijn krijgt dan Roden als Hoge of Halsheerlijkheid en wordt daarmee in feite een koninkje op eigen gebied. Hij oefende nu de gehele jurisdictie uit.

4. De heerlijke rechten van Rhoon bleven in stand tot zij aan het eind van de achttiende eeuw werden afgeschaft tijdens de Bataafsche Republiek. Later werden zij weer gedeeltelijk hersteld door Koning Willem I. Wat omvatten zij ?
- Op 31 juli 1683 annocereren twee Haagse notarissen de verkoop van de "zeer vermaerde Hals-Heerlijkheden van Rhoon ende Pendrecht". De Van Duivelands waren toen failliet en Rhoon verwachtte een nieuwe heer in Hans Willem Bentinck, Heer van Diepenheim, die Rhoon en Pendrecht kocht om daarmee zitting te kunnen nemen in de Staten van Holland. Maar hij was nog voor groter heerlijkheid voorbestemd en werd de eerste Earl of Portland onder Koning-Stadhouder Willem III. Hans Willem Bentinck betaalt f 145.000,-- voor de volgende heerlijke rechten van de Van Duivelands:
- "Hooge, laage en middelbare jurisdictien,
  - Het jus patronatus ofte Gifte van de Kerke,
  - Het regt van aanwas,
  - Alle crimineele ende civiele breuken (boeten),
  - De Zwaanedrift,
  - De koorn-, zaat- ende vlas-tienden,
  - Een eijgen Dwangmoolen (verplicht malen),

't Veer van Rhoon op Beijerlandt (Godschalxoord),
Den tol tussen Rhoon ende Pendregt,
Alle de binnen- en buitendijken van Rhoon,
De Visserijen en de Zalmsteeken, Cijns en de Capoengelden,
Het regt van vogelarije met een schoone vogelkooij (eendenkooij),
Een zeer schoon en adelijk stamhuijs".

5. Dat laatste was niet de "oude toerne" van Biggo. Maar een nieuw kasteel, door Boudewijn I van Rhoon (1240 - 1299) gesticht op de plaats van het huidige kasteel. In 1421 verdween de oude toren van Biggo in de golven van de St. Elizabethsvloed en werd het bouwsel van Boudewijn I waarschijnlijk dusdanig gehavend, dat zijn vierde opvolger, Pieter II van Rhoon een nieuw kasteel op dezelfde plaats liet bouwen in 1433, uit welke tijd de beide huidige torentjes waarschijnlijk nog stammen. In 1598 onder Pieter VII van Rhoon (zie gevelsteen) kreeg het kasteel zijn huidige hoofdvorm en werd van versterkte vesting een hoog adellijk landhuis.
6. Maar eerst terug naar de eerste Vrijheren van Rhoon, de direkte opvolgers van Boudewijn, grondlegger van de Rhoonse macht en heerlijkheid. Boudewijn II (1299 - 1342) en Pieter I (1342 - 1393) gehuwd met Alverade van Windelnesse (Alveradezaal). Boudewijn II en zijn zoon Pieter kregen het aan de stok met de Heren van Putten omdat de Rhoonse heren strooptochten hielden in het Ambacht van Catendrecht, dat aan Putten toebehoorde. Verder stroomopwaarts is Dordrecht als grote handelsstad in opkomst en de naam van Roden komt voor in de Dordtse registers. De heren van Rhoon bleven in die tijd niet aldoor op hun bedijkte plaat in de Maas zitten, maar vertoefden ook in de grote stad Dordrecht.
- In 1345 sneuvelt de Hollandse Graaf Willem IV bij Warns tegen de Friezen en beginnen de Hoekse en Kabeljauwse Twisten, waarvan ook Rhoon zijn deel krijgt. Na de zeeslag bij Zwartewaal in 1351 komt de Kabeljauwse partij (de schubben uit het wapen van Beieren) met Graaf Willem V uit het Beierse huis aan de macht. Pieter I van Rhoon had als Hoek op het verkeerde paard gewed en vluchtte uit Rhoon. Willem V van Holland hield zwaar huis onder zijn tegenstanders, maar werd - gelukkig - vrij snel helemaal gek, zodat Hertog Albrecht van Beieren, zijn broer als kuwaard het bewind overnam. Hij "geeft Pieter den Roeden en zijne broederen verlot om weder in 't land en op hun goed te komen, mits betalende 2.000 schilden". Dat was een grote som gelds, maar Pieter I keerde in 1358 weer op zijn erfdeel terug.

7. De veertiende eeuw was geen aangename tijd voor boeren, burgers en heren. Overstromingen in deze streek wisselden elkaar af met roof- en moordpartijen van Hoeken en Kabeljauwen. In 1373 komt de Riederwaard (het tegenwoordige IJsselmonde) blank te staan en veranderde de Koedood in een brede rivierarm, die de Waard in tweeën splitste. Pendrecht verdween in de golven en bleef alleen in naam nog voortbestaan. Behalve door het water werden de boeren ook het kind van de rekening bij de elkaar opvolgende plundertochten van Hoeksen en Kabeljauwsen. Rhoon was een weinig aantrekkelijk oord om te leven in die tijd.

In 1393 stierf Pieter I en werd opgevolgd door zijn kleinzoon Boudewijn III van Rhoon (1393 - 1401), gehuwd met Julia Willemijne van Geldrop.

De Hoekse en Kabeljauwse twisten sploten ook de familie van Rhoon.

De derde Boudewijn werd Kabeljauw en stelde zich onder de bescherming van Jan van Arkel, het hoofd' van de Kabeljauwse partij. Na de vroegtijdige dood van Boudewijn in 1401 verduisteren erfeniskwesties het fortuin van Rhoon en Pendrecht. Pas in 1411 komt Pieter II (1411 - 1455), gehuwd met Adriana Say van Rosendaale in het bezit van de heerlijkheid Rhoon. Jonkvrouw Adriana was bemiddeld en een dochter van Dirk van Wassenaar, de hoogste adel in Holland. Na de stormvloed van 1421 liet Pieter II in 1433 zijn kasteel opknappen. De heren van Rhoon werden grote heren; Pieter II was ook "Schepen" van Dordrecht. Het oudste gedeelte van het huidige kasteel dateert dus uit 1433, het jaar waarin Gravin Jacoba van Beieren een laatste vertwijfelde poging deed, zich te ontworstelen aan de invloed van haar neef, Hertog Philips van Boergondië.

Met het begin van de Boergondische tijd zijn we nu volop in het Herfsttij der Middeleeuwen. Huizinga spreekt van 's levens felheid: "tegen rampen en gebrek was minder verzachting dan nu; zij kwamen geduchter en kwellender. Ziekte stak sterker af bij gezondheid; de barre koude en het bange duister van de winter waren een wezenlijker kwaad. Eer en rijkdom werden inniger en gretiger genoten, want zij staken nog feller dan nu af bij de jammerende armoede en verworpenheid" en verder: "En al de dingen des levens hadden een gruwelijke openbaarheid".

"De Gerechtsplaats in Roden op het groene Zootje staat in het midden van het Dorp op een Driesprong", "op het midden derzelve een Kaak of Geezelpaal". Nog in 1720 werd midden in het dorp eene Cornelis Kijzer onthoofd. Ook de gevangenis in de toren van het huidige kasteel ligt er niet om. Het is geen aangename verblijfplaats.

Pracht en praal, gruwel, ellende en armoede in de Boergondische tijd.

8. In 1455 stiert Pieter II en werd opgevolgd door zijn zoon Pieter III van Roeden (1455 - 1503), gehuwd met Margaretha van Weena uit de familie van de Rotterdamse Bokels (Beukelsdijk en Weena). Deze heer van Rhoon was een groot inpolderaar; hij bedijkte o.a. het Gijsenlant en zo ontstonden als schillen om een ui de nieuwe polders rond de oude kern van Rhoon.

In 1489 werd Rhoon geplunderd door benden onder Jonker Frans van Brederode, hoofd van de Hoekse partij. Heer Pieter van Rhoon redde het vege lijf in Schiedam met al zijn waardevolle papieren. Helaas brak er brand uit in Schiedam en verloor hij alle originelen van de oorkonden, die in zijn bezit waren. Met veel moeite kreeg hij kopieën van de originelen van Philips de Schone van Boergondië.

In 1503 had deze Rhoonse heer genoeg van 's werelds ellende, deed afstand van zijn heerlijkheid en werd opgevolgd door zijn zoon Pieter IV (1503 - 1534) gehuwd met Anna van Grave uit Leuven in Brabant. Naast de oude banden met Zeeland, Dordrecht en Rotterdam kwamen nu die met Brabant. Het stamslot van de Graves lag bij Wavre ten zuiden van Brussel. Pieter IV van Duvelant van Roeden was een echte 16e eeuwse "grand seigneur". Zijn broer Boudewijn was kanselier van Gelderland, ook een aanzienlijk personage. De heren gaven elkaar fraaie geschenken: bij de doop van Boudewijn's dochter; "Pieter van Duvelant, heer van Rhoon, Pendrecht etc., Ridder, mijn broeder ende gaff te pillegift een silveren waterpot". Een andere doopgift betrof "die Swaendrift aan zijn huijs, slot ende erve tho Valckesteijn". Dit kasteel op Poortugaalse bodem gelegen aan de Slotsedijk was toen eigendom van de heren van Rhoon. Het is geheel verdwenen; nu ligt er de pijpleidingenstraat.

Heer Pieter IV had een groot gezin, dat niet alleen in Rhoon, maar ook een aanzienlijk huis aan het Westeinde in Den Haag bewoonde.

Onder zijn opvolgers Pieter V (1534 - 1559) en Pieter VI (1559 - 1596) kwam daar nog bij een fraai huis in Utrecht. Met dat al stegen de kosten en het aantal familieleden in tal en last.

Wij zijn nu in de Tachtigjarige Oorlog en de begintijd van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden. De tijd van de reformatie en de vrijheidsstrijd. Het dorp Rhoon werd protestant, de heren van Rhoon bleven katholiek. Dit leidde tot de eigenaardige situatie; dat de katholieke Vrijheer de protestante dominee in de voormalige Willebrordus-kerk (de huidige dorpskerk) benoemde.

9. In 1596 erfde Pieter VII (1596 - 1635) Rhoon en Pendrecht van zijn vader.

Het begon al slecht. In 1598 werd Rhoon opnieuw door een stormvloed geteisterd en moest het kasteel herbouwd worden. In die tijd kreeg het kasteel zijn huidige hoofdvorm. In het begin van de negentiende eeuw werd er een nieuwe voorgevel in empire-stijl aangeplakt-letterlijk, want de ramen lopen door de verdiepingen van het oude gebouw heen.

Pieter VII was een lastig en ouderwets man; hij ging niet met zijn tijd mee, noch in zijn godsdienst, noch in de aanvaarding van de nieuwe vrijheden van de burgers in de Republiek. In de huidige Kerkzaal van het kasteel richtte hij zijn eigen slotkapel in, waar de mis werd opgedragen door zijn eigen slotkapelaan. Dat bleef zo tot 1683 toen het kasteel overging in handen van de protestante Bentincks.

Verstond Pieter VII de tekenen des tijds niet, nog minder deed dat zijn opvolger Pieter VIII (1635 - 1679). Hij waande zich nog in de Middeleeuwen en kreeg het direkt aan de stok met de Kerkeraad van Rhoon. Die nam dat niet en in 1645 "doleert de Kerkenraet van Rhoon bij de Classis over die exorbitantie der papisten die tot merkelijke ontstichtinge op het hujs van den Heere van Roden haere vergaderinge hielden en versocht in dezen de hulpe der Classis opdat die stouticheijt mochte worden gestuijt". Maar - heerlijke rechten waren heerlijke rechten, de Republiek was verdraagzamer tegenover katholieken dan men meestal wel denkt en de heer van Rhoon trok aan het langste eind. Maar bij de benoeming van een nieuwe predikant had hij telkens weer moeilijkheden met de Kerkeraad. Erger voor hem was, dat hij in tal van processen verwickeld raakte. De financiële zorgen stapelden zich op. In 1676, - nota bene kort na het rampjaar 1672 toen de Staten van Holland wel andere zorgen hadden richtten Pieter VIII en zijn zoon een verzoek "tot mainteneering onzer adellijck oude familie" tot de Staten. Zij kregen vrijdom van wijn-, bier- en graanaccijns, maar dat was een druppel op een gloeiende plaat. Heer Pieter en zijn vrouw raakten van ellende aan de drank en familieruzies daverden door het kasteel.

Eén lichtpuntje was er nog; zijn zoon en opvolger Pieter IX (1679 - 1683) trouwde met Catharina Theresia de Bruxelles, Burggravin van Dormale, het aanzienlijkste huwelijk van een Van Duiveland tot dat tijdstip. Als huwelijksgeschenk kreeg Pieter het Huijs te Pendrecht, de tegenwoordige dorps-herberg en werd als "Kroonprins" Vrijheer van Pendrecht. Het tegenwoordige "Wapen van Rhoon" is van na de tijd van de Van Duivelands en werd misschien gebouwd door de beroemde bouwmeester Daniël Marot, die ook in Den Haag een aantal aanzienlijke huizen bouwde.

Maar helaas, toen Pieter IX na de dood van zijn vader Vrijheer van Rhoon was geworden, bleek Burggravin Catharina Theresia geen haar beter dan haar

schoonmoeder. De logé's, neefjes en nichtjes werden "soodanich getracteerd, dat het onlijdelic was "en haar neef" met een blanusjet of stock" in het gezicht geslagen. Tegen haar zwager Jan van Rhoon had zij zulk een haat, dat ze zijn kleine kinderen 's avonds door gemaskerde personen liet geeselen, zonder dat "eenige offentiën" daartoe aanleiding gaven.

Dat was de sfeer in Rhoon in 1683 toen de Hoge en Halsheerlijkheid bij notariële annonce ten verkoop aangeboden werd. Het machtige geslacht Van Duiveland was failliet. De schuldeisers wilden geld zien en namen geen genoegen met een afstand van Heer Pieter ten behoeve van zijn zoon.

Wenend nam de laatste slotkapelaan afscheid van zijn Heer, die eerst in Leuven en daarna in Utrecht ging wonen. Het geslacht Van Duiveland is nu uitgestorven.

10. In 1683 wordt Hans Willem Bentinck, Heer van Diepenheim en Drimmelen voor f 145.000,— Vrijheer van Rhoon en Pendrecht. Deze meest bekende eigenaar van het kasteel van Rhoon, stak met zijn vriend en beschermheer Stadhouder Willem III over naar Engeland en wordt daar in 1689 verheven tot Earl of Portland. Daaraan herinnert nog de boerderij Portland in de Portlandpolder in Rhoon. Hij werd de stamvader van de Dukes of Portland, die o.a. een Engelse Eerste Minister opleverde.

Voor zijn beide Engelse vrouwen Anna Villiers en Jane Martha Temple is een barok grafmonument opgericht in de kerk van Rhoon. Graaf Hans Willem Bentinck was een goed diplomaat en een goed veldheer en de grote steunpilaar van de Koning-Stadhouder. Later werd hij door Arnold Joost van Keppel, Earl of Albemarle uit de gunst van Willem III verdrongen. Bentinck was een stugge Nederlander, die bij de Engelsen veel minder "aansloeg" dan de innemende Keppel. Hij verloor eigen macht, aanzien en rijkdom zelden uit het oog. In Rhoon zal hij niet veel geresideerd hebben. Rhoon was een zet op het politieke schaakbord om zitting te krijgen in de Staten van Holland. Albion was echter vele malen aantrekkelijker. Na zijn dood in 1709 in Welbeck Abbey, Bulstrode in Engeland, de "family seat" van de Portlands, volgde zijn oudste zoon Henry hem op in Engeland, terwijl zijn tweede zoon Willem, Rijksgraaf Bentinck, Heer van Rhoon en Pendrecht en Terrington werd (1704 - 1774). Deze heer van Rhoon was o.a. raad- en rentmeester-generaal van de Abdij van Rijnsburg, curator van de Leidsche Hoogeschool, grootzegelbewaarder en gezant van de Republiek in Engeland. Hij trouwde met een Rijksgravin van Aldenburg. Afstammelingen zijn de Graven van Aldenburg Bentinck. Ongetwijfeld werden de hoofse tuinfeesten gegeven in het park van het kasteel van Rhoon. We zijn nu in de Pruikentijd.

Alles leek nog mooi aan de buitenkant, maar de economie van het land holde achteruit en in het buitenland kondigde de revolutie zich al aan. Toch bezaten deze Bentincks meer "stijl", dan de Van Duivelds, die in familie-ruzies en in financieel wanbeheer ten onder gingen.

De rouwborden van leden van het geslacht Bentinck zijn nog te zien in de kerk van Rhoon.

Na de dood van zijn vader werd zijn oudste zoon Christiaan Frederik Anton Rijksgraaf Bentinck (1734 - 1768), Heer van Rhoon, Pendrecht, Varel en Doorwerth. Hij was o.a. "kastelein" van Woerden. Hij stierf reeds op 34-jarige leeftijd.

In 1768 volgde diens oudste zoon Willem Gustaaf Frederik Graaf Bentinck (1762 - 1835) hem op als vierde en laatste Bentinck in Rhoon, Pendrecht, Varel en Doorwerth. Hij was baljuw van 's-Gravenhage, lid van de Provinciale Staten, maire van Varel in Duitsland - we zijn nu in de Franse tijd - en generaal-majoor in Engelse dienst. In zijn loopbaan weerspiegelden zich de ontwikkelingen aan het eind van de achttiende en het begin van de negentiende eeuw ! Napoleon had Europa omgeploegd en men bood zich in die tijd aan de meest biedende wat vooruitzichten betref. In 1814 werd deze Bentinck door Koning Willem I benoemd in de Ridderschap van Holland en werden de heerlijke rechten van Rhoon, die onder de Bataafse Republiek waren afgeschaft weer gedeeltelijk hersteld. In zijn tijd kreeg het kasteel een nieuwe gevel "aangeplakt". Geldnood noopte echter Willem Gustaaf Frederik Bentinck de Heerlijkheid over Rhoon en Pendrecht in 1830 te verkopen aan Anthony van Hoboken. Zo moesten ook de Bentincks evenals de Van Duivelds niet wijken voor de vijand, maar voor de schuldeisers.

11. Anthony van Hoboken (1756 - 1850) - hij werd 94 jaar oud - was oprichter van de firma A. van Hoboken & Zonen, reders en zeehandelaren in Rotterdam. Hij was lid van de Kamer van Koophandel en mede-oprichter van de Nederlandse Handel Maatschappij (A.B.N.). In een verheffend gedicht huldigt Tollens - de Rotterdamse dichter - de koopman Van Hoboken als Heer van Rhoon en Pendrecht. Anthony van Hoboken was een groot koopman en een aanzienlijk Rotterdammer, maar op het kasteel van Rhoon heeft hij nooit gewoond. Rhoon was zijn buitengoed naast de fraaie verblijven, die hij bezat in Rotterdam. Rhoon is dan een onaantrekkelijk dorpje onder de rook van het zich uitbreidende Rotterdam geworden.

De tweede Van Hoboken, die Heer van Rhoon was, heette naar zijn vader Anthony (1807 - 1872); "de jonge Anthony" naar wie een schip van de Van Hoboken-vloot werd genoemd. De Van Hobokens dreven handel op Nederlands-

Indië en later op de Middellandse Zee vanuit Rotterdam.

Het kasteel van Rhoon begon zachtjes in te dommelen onder de bomen aan de slotgracht. Nog twee Van Hobokens voerden de titel Heer van Rhoon en Pendrecht Edmund (1848 - 1894) en Edward (1849 - 1913), beiden zoons van de jonge Anthony. Na vier Van Hobokens werd het bezit van de Heerlijkheid in 1916 eigendom van de familie-vennootschap van de Van Hobokens, de N.V. "Maatschappij tot Exploitatie van Onroerende Goederen Rhoon, Pendrecht en Cortgene".

Het eindigde dus met een familie-vennootschap, net zoals het in 1199 met de Maatschap van Biggo van Duveland en "sijne neven" begonnen was.

Voor de Tweede Wereldoorlog was het kasteel nog ingericht, maar de Duitse bezetters plunderden het grondiger dan in de hele historie was voorgekomen. Daarna woonde er de opzichter van de Exploitatie Maatschappij met zijn zich voortdurend uitbreidend gezin. Het kasteel van Doornroosje van vóór de oorlog leek meer op een Minangkabau's huis, waar alle zoons en dochters getrouwd in bleven wonen.

In maart 1971 verwierf de Stichting Kasteel van Rhoon het kasteel om het te restaureren en exploiteren als sociaal-cultureel centrum.

Het kasteel is nu gerestaureerd en ingericht.

Wie in de Catharina-Theresia-zaal komt ziet niet meer dat hier de "Crimineele Vierschaar" werd gehouden en de doodstraf werd uitgesproken. De wapens van de Vrouwen van Rhoon in de ramen zijn er nog. Naar hen werden een aantal zalen genoemd.

Het kasteel van Rhoon is aan een nieuw leven in onze tijd begonnen.